

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/849/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215205472
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215205472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo: 560 07 043 zast.: AK GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Teplická 7434/147, Piešťany, proti žalovanému: L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XX, P., o zaplatenie 596,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 9C/188/2015-42 zo dňa 07.07.2015, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný má voči žalobcovi **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým odsekom výroku žalobu zamietol, druhým odsekom výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne citáciou ust. § 1, § 2, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Vecne argumentoval tým, že žalobca poskytol žalovanému plnenie titulom revolvingu, avšak bezplatne uzavretej zmluvy. Žalobca má právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Žalovaný poskytnuté finančné prostriedky čerpal postupne výberom z bankomatu, naposledy čerpal finančné prostriedky dňa 30.12.2012. Pri uplatňovaní práv na vydanie bezdôvodného obohatenia a ich premlčaní plynú subjektívna a objektívna premlčacia doba. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky naposledy dňa 30.12.2012, teda od tohto momentu žalobca mal vedomosť o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému a začala mu plynúť subjektívna lehota 2 roky, ktorá uplynula dňa 30.12.2014. Návrh bol podaný na súd dňa 01.04.2015. Z tohto dôvodu a s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. súd o náhrade trov konania rozhodol podľa zásady úspešnosti. Žalovanému trovy konania nepriznal, nakoľko nemal preukázané, že by mu v tomto konaní nejaké vznikli.

3. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne ho zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvého stupňa v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nepravým skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ďalej použil odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h) a f) a v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.. Poukázal na to,

že žalovaný čerpal úver vo výške 1.360,76 Eur a dodnes zaplatil len sumu 764,26 Eur, žalobca si právom nárokuje zaplatenie zvyšnej časti vo výške 596,50 Eur. Ktorá nie je podľa § 103 OZ premlčaná. Žalobca úver zosplatnil dňom 22.07.2014 v súlade s § 565 OZ, keď klient bol viackrát pred zosplatením informovaný o omeškaní a upozornený na možnosť zosplatenia úveru. Návrh bol podaný na súd dňa 24.03.2015, pohľadávka by sa premlčala až dňa 22.07.2017, 3 roky po zosplatení úveru. Žalobcovi nie je jasné, prečo súd aplikoval 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu, predmetná zmluva nebola v inom konaní posúdená ako neplatná, žalobca bol pri uzatváraní zmluvy so žalovaným dobromyseľný. Žalobca podporne poukázal na závery rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 16C/48/2015. Súd mal aplikovať 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu od 14.05.2014, deň po tom, kedy došlo k poslednej úhrade žalovaného vo výške 51,14 Eur. Nárok žalobcu nie je premlčaný.

4. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

8. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

9. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca a žalovaný dňa 04.06.2007 uzavreli písomnú úverovú zmluvu (č.l. 21). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 16.970,- Sk, v prepočte 563,30 Eur. Žalobca žalovanému úver v dohodnutej výške poskytol. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý a čerpaný úver v 12-tich mesačných splátkach po 1.786,- Sk, tento však nesplácal riadne a včas. Termín splatnosti úveru nebol dohodnutý. Prostredníctvom úverovej karty žalovaný čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 1.360,76 Eur, z ktorej čiastky žalobcovi vrátil len 764,26 Eur. Žalobca sa návrhom domáha zaplatenia sumy 596,50 Eur spolu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere zo dňa 04.06.2007, č. 3706022344, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 563,30 Eur. Táto suma však nie je predmetom tohto konania. Žalobca v návrhu uvádza, že predmetom zmluvy bola ja dohoda o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 6209384946. Na úverovej zmluve sa nachádza drobnými písmenami text: „klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú

okrem iného aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok“.

11. Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný získal spotrebiteľský úver, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi stranami sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme revolvingového úveru má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch.

12. V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

13. Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 04.06.2007 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu, ktorej obsahom bolo poskytnutie úveru vo výške 563,30 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch, pričom žalovaný podpisom potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zaviazaný. Podpisom tejto úverovej zmluvy zároveň účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v úverových podmienkach, a to v Hlave 8 a 9.

14. Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

15. Rovnako možno tiež konštatovať, že pri uzavretí úverovej zmluvy na úver vo výške 563,30 Eur, priemerný spotrebiteľ náležite nevyhodnocuje rozsiahle zmluvné podmienky písané veľmi malým písmom. Prírodzene, že spotrebiteľ sa orientuje na primárny predmet zmluvy a predstava, že vyhodnotí všeobecné obchodné podmienky, je len iluzórna. Len ťažko si možno predstaviť, že by sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval navyše k vyhodnocovaniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy.

16. Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazat' spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernici považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje

pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

17. Postup dodávateľa, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu, ktoré žalovaný nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť, je potrebné kvalifikovať ako nekalú praktiku. V tomto prípade je potrebné usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu (revolvingový úver) s dodávateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (získanie spotrebiteľského úveru). Z uvedeného postupu dodávateľa potom plynie, že klient nemá inú možnosť, ako prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechce uzavrieť. Súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného spätý so skutočnosťou, či vôbec mal reálnu možnosť odmietnuť poskytnutie revolvingového úveru. V konečnom dôsledku z uvedenej úverovej zmluvy nevyplýva nič iné ako to, že žalovaný sa môže (má možnosť rozhodnúť sa) v budúcnosti dohodnúť s dodávateľom o prípadnom revolvingovom úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná písomná forma. Preto je takáto zmluva neplatná v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá písomne.

18. Vzhľadom na to, že súd považuje zmluvu za neplatnú, plnenie, ktoré má žalovaný vrátiť, možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako správne uzavrel súd prvej inštancie. V prípade premlčania povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie je potrebné aplikovať § 107 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka, a teda posúdiť 2-ročnú subjektívnu a 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Vzhľadom na evidentnú absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá nemala základné zákonné náležitosti, dôsledkom čoho je, že plnenie poskytnuté na základe takto od počiatku neplatnej zmluvy je možné považovať len za bezdôvodné obohatenie toho, kto takéto plnenie prijal, dodávateľ mal už v čase poskytnutia takéhoto plnenia vedomosť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a preto je na mieste aplikovať 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť okamihom posledného poskytnutia finančných prostriedkov dňa 30.12.2012 a uplynula dňa 30.12.2014. Žalobný návrh bol na súd podaný až dňa 01.04.2015, teda po uplynutí premlčacej doby, a preto ho bolo potrebné z dôvodu premlčania, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo (ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014), ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť, tak ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené neprichádzalo do úvahy posúdiť začiatok plynutia premlčacej doby od zosplatnenia úveru, tak ako to žiadal žalobca. Nebolo možné ani prihliadnuť na závery rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 16C/48/2015, nakoľko tento vychádzal z diametrálne odlišných skutkových aj právnych záverov, keď v danom prípade išlo o bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

20. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

22. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne

mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).